

תיק מס' 10/1236913
קבוע ליום 20.5.21

בבית הדין הרבני הגדול
בירושלים

האם/

המערערת: אילנית שיר ת.ז. 031912462
ע"י ב"ב עו"ד ר. שדמי
מרח' אבא הלל 7 רמת גן
טל' 03-6126327, פקס' - 03-6126341;

- נגד -

האב/

המשיב: אורי פנטילט, עו"ד ת.ז. 03418203 (מ"ד 46450)
מרח' תנועת המרי 6 קריית אונו 5528603
טל' 050-2201391
דוא"ל : ofba77@gmail.com

ובעניין:

1. אופק פנטילט ת.ז. 2-21784512 (ת"ל 28.4.10)
2. בר פנטילט ת.ז. 6-21887971 (ת"ל 9.8.11)

קטינים

תגובת האם

בהתאם להחלטת כבוד הרב צבי בן יעקב מיום 25.5.21, על יסוד "הודעה ובקשה מטעם האב" (???) וכמתייחס למסמך רפואי שצרף האב, מסמך אשר הונפק למעלה מחודש בטרם התקיים דיון בבית הדין הרבני הגדול בערעור אשר הגישה המערערת שמרכז הכובד שבו הוא קלות הדעת שלכאורה לה "זכה" בנם של המערערת ומשיב כתוצאה ממצבו הבריאותי וכנובע מחשיפתו לכלבו הקשיש של המשיב.

1. המשיב הינו עורך דין במקצועו.
2. ביום 20.5.21 התקיים דיון בבית הדין הגדול וביום 22.5.21 ניתנה החלטה שבקרבה הפניית הקטין אופק, בנם של בעלי הדין, לאחת המרפאות בית החולים מאיר בכפר סבא או בית החולים בלינסון.
3. ומתוך פרוט' הדיון שהתקיים בבית הדין הרבני הגדול :

"אני הצהרתי הכלב יהיה סגור ולא יסתובב. ביקשתי גם לקחת אותו לבדיקה אלרגית עדכנית. והאשה התנגדה וכעת היא לקחה אותו בעצמה ב 19.4.21 יצא שלילי כל האלמנטים. וגם שם אמרו מומלץ לא לחשוף אותו..."

רוצה לומר, שידע המשיב, טרם הדין, תודש לפני כן, אודות מכון קיפר.

4. ואפילו לא היה עורך דין, ידוע ידע המשיב כי לאחר מתן ההחלטה "נסגר" התיק ואין מקום לחיגוש בקשה או כפי שהוא מכנה זאת הודעה שמא אחד מדייני בית הדין הנכבד ישגו את הנפסק.

5. היתה זו המערערת אשר בעקבות ההחלטה ביקשה הבהרות שעה שלתומה הפניה "כך סתם" לכול ולא היתה מקדמת את המסקנות הרפואיות ולכן ציפתה לכך שההחלטה תייצב ותגדיר את המבוקש מהמוסד הרפואי.

6. ביום 25.5.21 החליט כבוד הרב בן יעקב שאין צורך בתוספות/הבהרות/שינויים של הנפסק וכיוצא מכך פנתה ביום 26.5.21 המערערת לרופא המשפחה על מנת לקבל הימנו הפניה רפואית ראויה וכפי שהדבר מוצא ביטוי בנספח המסומן באות "א".

כותב, איפוא, ד"ר שמואל גור בפנייתו למכון אלרגיה בבית החולים מאיר

כד:

"26.5.21"

הפניה לרפואה יועצת

האם הגיעה לבדה

החלטת בית משפט – "הפניה למרפאת אלרגיה אסטמה בבית חולים –
החורים יכולים להסביר לבה"ח מטרת ההפניה – מצב הילד,
יכולת השהות / מתחם שהות עם הכלב.

אודה על קבלתו המהירה!

ניתן לעבור על חו"ד של פרופסור ביגלמן מתאריך 19.4.21 – מכון קיפר"

גם בעמוד השני שבהפניה מציין ד"ר גור כי מטרת הבדיקה היא לאור החלטת בית דין – לשאלות שהופנו מטעמו.

7. יוצא, איפוא, שנואל הניסיון שמצד המשיב לעקוף את החלטת בית הדין הגדול ושלא על דרך הבדיקה של בנו, בדיקה ראויה, בדיקה מתבקשת, בדיקה שתעמיד דברים על דיוקם, שתעשה בהירות הראויה על מנת שממצאה יונחו בפני בית הדין הרבני לראשונה.

8. שבה וטוענת המערערת שהחלטת בית הדין האזורי מיום 15.3.21 ניתנה לכאורה בחופזה ותחת הלחץ שכנראה הופעל כתוצאה מהבג"ץ אשר הגיש האב כנגד בית הדין האזורי שעה שכנגדו הוא טוען כי נפל פגם בהתנהלותו, כי בית הדין קמא לא פועל, כי בית הדין קמא לא מקיים דיונים כהלכתם, כי בית הדין אינו מחליט וכי בית הדין קמא כאילו הקפיא את ההליכים. רק ואז ורק כתוצאה מכך, נולדה ההחלטה הלא מאוזנת בעליל מטעם בית הדין האזורי.

9. ניסתה איפוא המערערת מכל כיוון להעמיד את הדברים על דיוקם ולהוכיח כי אין שום התאמה / הלימות / זהות/הגיון בהחלטות הסותרות של בית הדין שהרי בית דין החליט, לא פעם ולא פעמיים, אלא יותר, כי ד"ר חגית לוי תתייצב בפניו והיא שתמסור את ממצאיה כמומחית ובהכירה את אופק כיצד משפיעה נוכחות כלבו המבוגר של המשיב על בריאותו של הקטין.

המפתיע הוא שבית הדין עצמו לא מכבד את החלטותיו. המפתיע הוא שבית הדין אינו עוקב אחר החלטותיו ולמעשה, בראי תקנת הציבור, ניתן לחוש בזלזול שלצערנו יש בציבור המזלזלים בערכאה נכבדה זו, ואולי מקרה זה הוא הדוגמא לכך.

10. לראשונה בהחלטת בית הדין הגדול כשנה לאחר שבית הדין האזורי החליט על זימונה של ד"ר חגית לוי, מחליטה ערכאה נכבדה זו, לכאורה באופן מאולץ להפנות את אופק למרפאה הרלוונטית בבית החולים כדי לקבל חוות דעת.

11. טענה המערערת לכל אורכו ורוחבו של ההליך השיפוטי, מושכלות ראשונים הן שבית הדין חייב היה למנות מומחה רפואי מטעמו. כך נהוג בכל ערכאה שיפוטית.

12. תחת זאת, נשענה הערכאה הדיונית, - בית הדין הרבני האזורי בנתניה - על עדותה וכתביה של העו"ס, גבי יפעת עמר, אשר ניהלה התכתבות עם האב ואשר לדידה "נראת לה שהוא אבא טוב...." שבוודאי ישכיל לשמור על בנו.

התחושות של העו"ס אינן שקולות לעומת חוות דעת מקצועית.

13. בעלי הדין הינם פנים מוכרות בבית הדין הרבני האזורי בנתניה. כשנטען מצד המערערת שאין הלימות, ניטען גם שההחלטה מיום 15.3.21 אינה עומדת בקנה אחד עם החלטות קודמות של הרכבים אחרים בבית הדין האזורי (ואל נא הדבר יהא קל בעיני בית הדין, חלוף השנים אינו מרפא מחלה אלרגית כרונית צמיתה).

וכך החליטו הרבנים זמיר, שינדלר ובן מנחם בתיק 946364/13:

"ביה"ד נענה לבקשות האם דלקמן:

א. בית הדין מבהיר כי בזמן שהילדים נמצאים עם האב לא ימצאו הכלבים בדירה...."

החלטה מיום 3.2.2014

ולאחר מכן אותו הרכב פוסק:

"לאור הבהרת האם, בית הדין מותיר על כנו את החלטתו בדבר הסדרי הראיה של הילדים עם האב, ללא שהכלבים יהיו בבית בעת ביקורי הילדים."

החלטה מיום 13.2.2014.

14. עוד בחודש אוגוסט 2013 החליט בית הדין כי שהות האב במחיצת ילדיו בכל אופן שהוא בין ברכב, בין בבית, לא יהיו כאשר כלבים יהיו נוכחים במקום.

האיסור מטעם בית הדין חל גם על רכבו של האב.

עותקים נכונים מאותן החלטות מצורפים לכתב תגובה זה מסומנים באות "ב".

15*. כאמור, האב קיים התכתבות עם העו"ס, קודם לכתיבת התסקיר. נזכיר כי המשיב האב הינו עו"ד במקצועו והתקשרות החד צדדית ומאתורי גבה של האם עם העו"ס, בלשון המעטה, לא היתה תקינה ואולי וכזו בהעדר חוות דעת רפואית יצאה תשתית "עקומה" לכך שבית הדין האזורי החליט בחופזה ביום 15.3.21 על כך **שאותן החלטות של כבוד הרב זמיר ושל כבוד הרב שינדלר ושל כבוד הרב בן מנחם שוות כקליפת השום.**

16. החלטת בית הדין שבקרבה גם אמירה בדבר חיזוק בגת הדין האזורי גרמה בפועל להחלשת הקטין שביום 25.5.21, לאחר ששהה בבית האב ביום 24.5.21 הגיע לבית ספרו ולאחר זמן קצר הוזעקה האם הואיל ואופק לא תש בטוב.

עותק מפניית בית הספר לרופא המטפל בדבר מצבו הרפואי של אופק מצ"ב מסומן באות "ג".

17. מבלי להישמע דרמטי, מבלי להגזים, ראוי כי עת עסקינן בבריאות, לא נרתום את העגלה לפני הסוסים ולא נעמיד בסכנה את הקטין לחשיפה קשה ופוגעת עם ובמחיצת אביו וחיות המחמד שעמו. לדידנו, קודם ראוי היה לקבל את חוות הדעת ועד אז כפי שהתחננה האם להמתין עם הרחבת סדרי הראיה כדי לינה בבית האב.

נזכיר שהאם, כרואה את טובתם של ילדיה, מכירה בקשר החוץ שבין הילדים לבין אביהם. האם היתה ועודנה מוכנה לממן וכחלקה בעת היות הקטינים עם אביהם אכסונו של הכלב בפנסיון, כפי שאמנם היה באחת הפעמים שעה שהצדדים הסכימו שכך יהיה. בין לבין, ולמען הסר ספק, גם בתקופה שקדמה להחלטת בית הדין הגדול מיום 22.5.21 היה לאב קשר עם הילדים והם היו יחדיו בזמנים שהות שביניהם.

18. ניתן לומר וכמעט ברמה של וודאות, שהחודעה (מה זה?) או הבקשה בתיק סגור מצד עורך דין, הוא המשיב, נעשתה כניסיון "יצליח או שמה לא יצליח, - ננסה".

אין סדרי דין שכאלו. אין סמכות לשנות את ההחלטה, אלא אם כן ולכך תסכים האם תשמע העובדת הסוציאלית, תחקר, ויוצגו לבית הדין המסמכים הרפואיים מבתי החולים.

19. המערערת חויבה בהוצאות משפט. דאגתה הכנה של אם ליוצא חלציה, על יסוד פגמים לכאוריים או ליתר דיוק שורה של פגמים מוכחים, סתירות פנימיות, החלטות של הרכבים קודמים והידיעה הברורה כי בריאותו של קטין וחהתמודדות עם בריאותו השלמה אינה בידיה של עו"ס!!!! שהעידה שאין היא מכירה, מודעת, מבינה, בהקשר שבין מצבו הבריאותי של הקטין אופק לבין עובדת היות כלבו הקשיש של המשיב "מתגורר עמו" ועל כל המשתמע מכך.

20. המערערת פעלה כהוראות החלטת כתי"ר מיום 22.5.21. המערערת אינה מסכימה ליתר את מימוש בפועל וקיום החלטת בית הדין כך שמצגת רפואית עדכנית אובליקטיבית ונכונה תונח בפני בית הדין והכל תחת התפילה שהניסוי לא יגרום לכך שיורע/יתדרדר/יושפע מצבו הבריאותי של אופק שהחלטות לגביו ניתנות על בסיס התרשמות, - הא ותו לא.

21. מבוקש לדחות (עם סימן קריאה) את הודעתו/בקשתו של המשיב ולחייבו בהוצאות משפט.

ד. שדמי, עו"ד

בי"כ המערערת

אילנות שיר רבני גדול 26.5